

SPERANȚE DE TOAMNĂ

Nicolae Nistor

Doamne ce toamnă tristă pentru noi,
ce răscoliri de frunze înotând departe,
și cum se cern maro amintirile din noi,
de parcă și apusul, astăzi ne desparte.

Și vom culege lacrimi din struguri negri
călcând cu disperare suflarea parfumată,
vom bea grăbiți din frumusețea tare a iubiri,
și vom salva plângând această toamnă plată.

Vom mai spera la mov în anul care vine,
la o întâlnire ascunsă în casa dintre vii,
visând, ne vom rostogoli în frunze fine
și vom șopti în vinuri iubirea-n seri târzii.

Doamne, ce toamnă plină de speranțe va veni,
cu vinuri dulci în buze nesătule ce topesc trăirea
sperând la struguri dulci în anul bun ce va reveni,
și cum aduc parfum din ploile ce vor salva iubirea.